

Publicerad 2018-03-27 13:06 av Missbruksbarn

Vintern tvekade inför att släppa in våren innanför tröskeln

Det var vår första vinter tillsammans
Balkongen var vårt största skydd mot
kylan och vi gömde oss i tanken att
framtiden gömde någonting bättre
Allting var piss
Men vi levde på hoppet om sommaren

Du kysste mig och sade att det kommer
att bli bättre
"Det kommer att bli bättre"
Det var som ett mantra för mig men det
var bättre än förr då mitt mantra var
"Nu orkar jag inte mer"

Det luktade inrökt lägenhet och öl
Flaskorna skapade en skog av outhärliga
känslor på golvet på vår balkong
Den var inglasad men glaset kändes som
galler som rörde sig närmare varje gång
jag hade svårt att andas
Det kom allt oftare eftersom att det kändes
som om någon stal mina andetag innan
de hann värma mig
Elräkningen kom och vi funderade på
att stäng av elementet men vi gjorde
aldrig det eftersom att vi behövde en fristad
där vi kunde röka utan att huttra

Du satt alltid i dina haremsbyxor
rökandes cannabis som en hookah-rökande
larv från en bok jag läste som barn
Vårt liv var en myt
Om en lidande författare och hans musa

På helgerna dansade jag i mina egna känslor ett tag
Alkoholen gav mig modet att dansa som
om ingen var i rummet även om alla omkring
kunde se hur fel jag gjorde
"Dans är inte till för att se bra ut, dans är till

för att användas som en förlängning av dina
känslor" tänkte jag och dansade i otakt en
stund till

Jag ville mål av dig med mina ord
Men det fanns inte tillräckligt många för att
göra din skönhet rättvis
För hur beskriver man det som är
obeskrivligt vackert?
Den tanken höll mig vaken om nätterna

Men det som verkligen höll mig vaken var
tanken på att vintern tvekade på att släppa
in våren innanför tröskeln
Och jag visste inte lägre vad jag skulle ta mig till

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Missbruksbarn med Poeter.se id #87339 innehar upphovsrätten